

MĘDRZEĆ (2) *vb impf*

inf mędrz(e)ć (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Stawać się mądrym; sapere Calag, Cn; consipere Calep (2) : Langfam klug werden. Pozno mędrzeć. Sapere post factum. Calag 324a; Calep 247b.

Formacje współrdzenne cf MĘDROWAĆ.

ZZa